

Дата: 08.05.2025

Клас: 4 – А

Предмет: *Літературне читання*

Вчитель: Старікова Н.А.

Тема: *Робота з дитячою книжкою. «Світ у мені, у світі – я». Наталка Малетич «Велосипед».*

Мета: продовжувати знайомити учнів з творчістю українських письменників; досліджувати та аналізувати прочитане; удосконалювати навички правильного виразного читання; розвивати зв'язне мовлення, уяву, фантазію учнів, збагачувати словниковий запас, розширювати світогляд учнів; виховувати любов до рідного слова.

Емоційне налаштування

Посміхніться і повторюйте за мною:

Я - учень!

Я – хочу все знати!

Я – думаю!

Я – вмію!

Я – знаю!

Я – особистість творча!

Я – зірка!

Мовна розминка

Мовна розминка. Чистомовка

За — за — за — замекала ... (коза).
Му — му — му — прив'язали ми ... (козу).
Зо — зо — зо — йди сюди, ... (козо!)
Зе — зе — зе — дід їй сіно ... (везе).
Зі — зі — зі — є що їсти цій ... (козі).
Зи — зи — зи — буде молоко нам від ...
(кози).

Скоромовка

Вовк ведмедя розбудив:
-Вже весна, гуляти йди!
Виліз велетень з барлоги,
Вовк втікає в ліс від нього!

Відгадай загадку

Два колеса підряд,
Їх ногами вертять,
а поверх торчком
Сам хазяїн крючком.

Велосипед

Ознайомлення з біографією письменниці

Руханка

Словникова робота

Крейзанутий - божевільний

Велосипед

Удар, скрегіт — і я, боляче вдарившись, із закривавленими долонями лежу розпростертий поруч зі своїм понівеченим велосипедом. Колесо вигнулось вісімкою, одні спиці повигинались, інші — стирчать врізнобіч поламані. Мій новенький велосипед... «WINNER AVATAR»! Капееееееець!

Костик, мій друг, хукає поруч на здерте коліно через велику дірку в джинсах. Його велосипед якимось дивом залишився неушкодженим, хіба що трохи в багнюці — вранці дощило.

— Нащо мене підрізав, шумахер крейзанутий*?! — зриваюсь на крик. — Що я тепер скажу батькам?

— Та я ж не хотів, мене занесло на слизькому, — захищається Костик, підводячись і піднімаючи велосипед.

— Не хотів, не хотів!!! — сердито покривляю я його. — Як я прийду додому першого ж дня з розтрощеним велосипедом?

Захотів би Костик — мав би нового велика щодня. Його батьки-бізнесмени ні в чому йому не відмовляють, бо він одинак. І не змушують вчити ненависну історію!

— Дивись, дядько Павло! — раптом радісно скрикує Кость.

— То й що?! — непривітно озиваюсь я.

Не велика дивина — побачити на нашому подвір'ї дядька Павла, який постійно лежить під своїм допотопним «фольксвагеном».

— Поворуши мізками, Даниле, він може допомогти полагодити твій велик!

Костик аж світиться весь, ніби сам щойно винайшов електричну лампочку.

— А це ідея!

Справді, краще попросити про допомогу дядька Павла, аніж першого дня новісінький велосипед притарабанити додому поламаним. І як я сам до цього не додумався!

— Добрий день! — сумирно вітаємося ми до дядька, який здивовано визирає з-під авта.

— О, здоров, козаки! — каже він, вилазячи, і подає нам чорнющу від мастила руку. — А що то з вашими кіньми?

-Скинули нас. Молоді ще, необ'їджені,- підтримав жарт. Мій друг.

А я дивуюсь, бо не зміг би так заввиграшки вільно розмовляти з дорослим.

-Допоможіть нам полагодити, якщо можете,-
благально дивлюся на дядька.

- Подивимось-подивимось, охо-хо,-дядько крякче,
розпростує спину і розглядає колесо мого
велосипеда, як травматолог потрощену руку
пацієнта.

-
- Я завезе свій додому,-каже Костик і швидко вшивається.
А ще друг! Атож,йому можна і втекти, бо пощастило- це ж не його велосипед потрібно ремонтувати. Я злюся, заледве не киплю. Шумахер нещасний!

Поки дядько поволеньки роздивляється мого « коня», думаю, що тепер казати батькам- і навіть собі не уявляю. Зате чудово уявляю, навіть знаю напам'ять усі ті докори й уїдливі слова, які вони казатимуть! Про нехлюйство і неуважність, ага, і ще- про невдячність.

- Ех, хлопче, колесо нове треба купити,- врешті виносить вирок дядько, відкрутивши погнуте.

Я гарячково намагаюся порахувати в пам'яті ,скільки грошей є в моїй скарбниці. Вистачить на нове колесо чи ні? А якщо не вистачить? Весняні канікули будуть безнадійно зіпсуті.

Раптом хтось торкає мене за лікоть:

- То чого стоїш, ходімо по колесо.

То Костик. Він показує мені гроші у внутрішній кишені куртки:

-Тут має вистачити ,я на смартфон собі збираю...

Ковтаю клубок у горлі, втупившись очима в кросівки. І як я міг засумніватися в Костикові?!

Робота над текстом

- Яка неприємність трапилася з героєм оповідання на прогулянці?
- Чому хлопчик іноді заздрив своєму другові Костику?
- Яким був вирок дядька Павла щодо поламаного велосипеда?
- Чому герой оповідання так боявся розмови з батьками?
- Доведи, що Костик виявся справжнім другом.

- Сьогодні я прочитав (ла) про...
- Було цікаво дізнатися...
- Було складно...
- Я зрозумів(ла), що...
- Тепер я зможу...
- Я навчився(лася)...
- У мене вийшло...
- Я зміг (змогла)...

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

Сонячні вітрила

с. 131-133.

Прочитати оповідання
та пройти тест

<https://naurok.com.ua/test/join?gamecode=2706099>

Роботи надсилайте на Нитан

Дякую за увагу !!!

